

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 16. Linguæ vsu priuatus, prophetiæ dono ornatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

piantissimus mundi Gubernator, eos, dum
 minora dant alijs, maioribus dignos esse;
 & sæpe subducit vires, aut membra corpo-
 ri, vt animo robur aut lumen addat.

§. XVI.

*Lingua usu priuatus, prophetia dono or-
 natus.*

Ioan. Ni-
 der. l. 2.
 Formic.
 cap. 7.

Quod etiam vicino exemplo potest
 confirmari. Constantiæ ad lacum Acroni-
 anum vir erat, quem à primis incunabulis
 natura mutum surdumque, fortuna inopé
 esse voluit, vt haberet vtrinque patientiæ
 occasionem. Sed quod corpori deerat, ani-
 mo superabundabat. Vita illi humilis, ha-
 bitus vulgaris erat, anima sublimis, &
 virtus à Deo singularis data. Quare vt
 nulli hominum molestus, ita Numini sem-
 per valde addictus fuit, cui corporis &
 mentis illibata seruiebat virginitate. Ob
 quam rem & prophetiæ spiritu scientiaque
 rerum occultarum fuit ornatus. Quan-
 quam enim linguæ vsu destitutus, nutibus
 tamen multa futura atque arcana indica-
 bat. Experti sunt id viri Religiosi & sæ-
 culares; quibus, quod in animo conde-
 bant, patefecit; inter quos fuere ij, qui in
 Patrum Dominicanorum cœnobio Con-
 stantiæ

stantiæ vitam degebant; & quidam sacerdos Romam profectus, de cuius sero re-
ditu desperabatur. Nam, morâ nimis pro-
tractâ, cum, quæ ad custodiam domus do-
mi relicta erat cognata, jam alia consilia
agitare cœpisset, mutus iste læta facie, se-
renis oculis, & ore ad iucunditatem com-
posito ad eam cucurrit, hilariq̃ue manuū
complosione virgini haud obscurè signifi-
cavit aduentum sacerdotis; qui postero
die cum navi appulit. Nutriebat pauperem
hunc mutum ciuis Constantiensis copiosus
& opulentus, eumq̃ue filij loco habebat.
Hic aliquando lacum traiecturus domi
conuafabat. Quod ubi vidit mutus, ma-
nibus pedibusq̃; obstitit, eiq̃ue, qua pote-
rat gestuum vehementia, iter dissuasit.
Sed surdus, quasi cum surdo egisset, ita
non est auditus; neque enim se dominus
passus est à consilio dimoueri. Quàm per-
tinax dominus fuit in proficiscendo, tam
constans mansit mutus in dehortando.
Quin & domo exeuntem profectus est
ad præripia lacus, ubi cum ei profectionem
nullo modo dissuadere posset, tandem cir-
ca nauem de littore soluentis manus ad
cælum oculosq̃ue sustulit, lamentisq̃ue &
gemi-

gemitibus ostendit Mecænati suo graue aliquod malum impendere. Neque antea cessauit abeuntem plangere, quàm eum desijt è propinquo videre. Vatem fuisse, exitus probauit. Nam intra paucas horas, coorta tempestate, fluctus nauem & ciuè cooperuerunt. Qui aquis submersus serò agnouit, à muto sibi hoc infortunium esse prædictum; cui Deus linguam & aures ligauit, sed in harum vicem secreta sua patefecit. Quare qui hominum audire voces foris non poterat, Deum audiuit intus loquentem; & qui verbis efferre cogitationes proprias nequibat, nutibus expressit cogitationes diuinas. Quis diuinam acuset prouidentiam cum hominibus sic agentem? Quis non miretur, amet, prædicet eius clementiam tam beneficè punientem? Quis ei non adhæreat, seque totum consecret, afflictos, pressos, & vel in minimo membro patientes tam grandibus donis consolanti? *Ista meritò debemus Domino, ait Umbertus, quia beneficia innumera præstat cordi nostro; ipse namq; Deus potentia innuat corda nostra; sapientia gubernat; bonitate ditat; dulcedine cibat; pulchritudine inuitat; charitate unit; promissis allicit; flagellis*

Umbertus
de 3. vo-
tis. c. 48.

gellis erudit; comminatione concutit; ac beneficijs emollit. Ipse Deus dulcissimus corda nostra intuetur approbando, tangit excitando, visitat consolando, viuificat iustificando, aperit irrorando; de quibus omnibus gratiarum actiones nos referre conuenit indefesse. Immò etiam tum, quando defectum aliquem naturæ, in hac vita, non supplet; quia mali, qui conotantur, eo digni sunt; boni autem spem habent, illum in altera vita centies millies compensandum.

CAPVT XVII.

*Monstrositatem omnem cessaturam apud
Beatos, futuram autem apud
damnatos.*

§. I.

*Monstrosos homines aeterna vita capaces
esse.*

Antú abest, vt Deus sit iniquus, si defectum corporis humani, aut formam informem esse finit (nam de bestijs, aut plantis monstrosis neque quærere homines, neque queri valde solent) vt eam etiam, tanquam Mundi Gubernator, certis terminis ac regionibus

bus